

అశ్వరూపి

21
21
42
141

P. Murali Mohan Rao.

పూర్ణ
రిలీజ్

వినాయకచవితి

దేశ్చన్..సముద్రాల... నిర్మాత... కె.గోపాలరావు.

తారాగణం

శ్రీ ఎన్. టి. రామారావు	—	శ్రీ కృష్ణ
గుమ్మడి	—	సత్రాజిత్
ఆర్. నాగేశ్వరరావు	—	శతధన్వ
రాజనాల	—	ప్రసేన
ఏ. ప్రకాశరావు	—	నారద
జి. యన్ స్వామి	—	శివుడు
బాలకృష్ణ	—	వసంతకుడు
శ్రీమతి జమున	—	సత్యభామ
కృష్ణకుమారి	—	రుక్మిణి
సూర్యకళ	—	పార్వతి
సత్యాదేవి	—	జాంబవతి
బాల	—	సత్యచెలికత్తె
రత్నపాప	—	బాలకృష్ణుడు

టెక్నిషియన్లు

నిర్మాత :

రచన, దర్శకత్వం :

కె. గోపాలరావు		సముద్రాల
డైరెక్టర్ ఆఫ్ ఫోటోగ్రఫీ	—	సి. నాగేశ్వరరావు
మ్యూజిక్	—	ఘంటసాల
ఆర్ట్స్ అండ్ పబ్లిసిటీస్	—	ఎస్. వి. ఎస్. రామారావు
మేకప్	—	కె. నాగేశ్వరరావు, పోతరాజు
ఎడిటింగ్	—	ఎన్. ఎస్. ప్రకాశ్
డాన్సెస్	—	పసుమర్తి కృష్ణమూర్తి
సౌండ్	—	జీవా అండ్ శివానందం
టైల్స్	—	సత్యం (జై హింద్ స్టూడియోస్)

...♦ పే బాక్ ♦...

ఘంటసాల, ఎమ్. ఎస్. రామారావు, మాధవ పెద్ది, సుశీల, లీల, రాణి, ఉడత (సరోజిని) జమునారాణి, సత్యవతి, వైదేహి, వగైరా

గ్రామఫోన్ రికార్డు : స్టూడియో : రేవతి

హెచ్. ఎమ్. వి. కొలంబియా

వి నాయ క చ వి తి

(క థా స ం గ్ర హ ము)

సదాశివుడు ఒకప్పుడు నిశ్చల సమాధి నిష్ఠలో ఉన్నాడు. పార్వతీ దేవి తలంటి కొని నలుగురితో బొమ్మను చేసింది. చెలికత్తెల కోరిక మేరకు బ్రహ్మదేవుణ్ణి తప్పించి ప్రాణం పోయింది. ఆ పిల్లవాణ్ణి వాకిట్లోకావలి పెట్టి స్నానానికి వెళ్ళింది. సదాశివుడు మందిరానికి మళ్ళి రాగా పిల్లవాడు అటకొయించాడు. పరమేశ్వరుడు కోపమువచ్చి త్రిశూల ముతో శిరస్సు నరికి వేశాడు. పార్వతీదేవి ప్రార్థించగా ఒక ఏనుగు తల ఆ మొండేనికి అతికించి మళ్ళి ప్రాణం పోసి ప్రమథ గణాలకు నాథుణ్ణి చేశాడు. అతడే గణపతి.

తన జన్మదినోత్సవంనాడు నాట్యం చేస్తున్న విఘ్నేశ్వరుణ్ణి చూచి చంద్రుడు నవ్వాడు. వినాయకుడు ఉగ్రుడై చంద్రుని ముఖం చూచిన వాళ్ళు నిందలపాలవుతారని శపించాడు. దేవతలు ప్రార్థించినమీదట తన జన్మదినంనాడు చూచిన వారికే ఈశాపం వర్తిస్తుందనీ - తనను పూజించిన వారికి నిందలు రావనీ, శాపపరిహారం చెప్పాడు. అలాగే ప్రతి భాద్రపద శుద్ధ చవితినాడు ముల్లోకాలు వినాయకుణ్ణి పూజించడం ఆచారం అయి పోయింది.

ద్వాపర యుగంలో వినాయక చవితినాడు ముల్లోకాలు గణపతి పూజచేస్తే రుక్మిణీదేవి తనపతియైన శ్రీకృష్ణుణ్ణి పూజించింది. అందుకు తగినట్టే శ్రీకృష్ణుడు పాలగిన్నెలో చంద్రుని ప్రతిబింబాన్ని చూచాడు. ఏదో అపవాదు వస్తుందని ఆయన సందేహించాడు. కాని రుక్మిణికి ఆ బెంగ లేదు.

ఆ కాలంలో సత్రాజిత్తు సూర్యోపాసన చేస్తూ ఉన్నాడు. ఆయన కుమార్తె సత్యభామను శతధన్వుడనే మరొకాడవశేషుడి కివ్వాలని సత్రాజిత్తు తమ్ముడు ప్రసేనజిత్తు నిశ్చయించారు. కాని ఆమె శ్రీకృష్ణుణ్ణి ప్రేమిస్తూ ఉంది. నారదుని వద్ద ఆమె శ్రీకృష్ణమంత్రం నేర్చుకొని తన ప్రేమను మన్నించమని శ్రీకృష్ణునికి రాయబారం పంపింది. నారదునివల్ల యావత్తు కథా విని సమయం రానీయమన్నాడు దేవకీనందనుడు. నారదుని మాటనమ్మి సత్యభామ నందనందనుణ్ణి భక్తితో పూజిస్తూ ఉంది.

క్రమంగా సత్రాజిత్తు సూర్యానుగ్రహం సంపాదించి శమంతక రత్నాన్ని తెచ్చుకున్నాడు. అభినందించటానికి వచ్చిన యాదవవీరులు సత్యభామను శ్రీకృష్ణునికిచ్చి సంబంధాలు మళ్ళీ కలుపుకొ మన్నారు. సత్రాజిత్తు వారిమాట కాదని తానన్న మాటమేరకు శత ధన్యునకిచ్చి పెళ్ళిచేయటానికి నిశ్చయించాడు. ఆ వార్తవిని సత్యభామ శ్రీకృష్ణుని విగ్రహము ముందు మనసునిచ్చి బావురుమంది. శ్రీకృష్ణుడు ఆమెమందిరములో సాక్షాత్కరించి అభయం ఇచ్చాడు. వారి యిష్టాగోష్ఠీ నవ్వులూ విన్న పినతండ్రీ; శతధన్యుడూ సత్యభామ ఏకాంత మందిరంలో ప్రవేశించి శ్రీకృష్ణునితో యుద్ధానికి తారసిల్లారు. వాళ్ళని ముప్పతిప్పలు బెట్టి శ్రీకృష్ణుడు చిక్కకుండా పోయాడు. సత్రాజిత్తు కుమార్తెను మంద లించి శతధన్యుణ్ణి వివాహం ఆడక తప్పదని శాసించాడు.

ఇది యాదవ వీరులకు ఐశ్వర్య గర్వంగా తోచింది. అందుకు అను కూలంగా నారదుడు మరోకొంత రగిలించాడు సత్రాజిత్తును యాదవభక్తు రప్పించి ఆ రత్నాన్ని ప్రజోపయోగం కోసం ఇమ్మని అడిగారు. పట్ట రాని ఆవేశంతో సత్రాజిత్తు వారిని తూలనాడి ఇవ్వనని సభలోనించి లేచిపోయాడు. అన్నదమ్ములూ శతధన్యుడూ సంప్రతించుకొని, ప్రసేనుడా రత్నాని మెడలో వేసుకొని భద్రంగా దాచేటట్లు, ప్రభాతవేళ అన్న గారికి పూజకు అందజేసేటట్లు ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. అలాగే జరు గుతూవుంది.

ఒకనాడు ప్రసేనుడు పూజవేళకు రత్నం నీసుకురాతేడు. సత్రా జిత్తు, శతధన్యుడూ తలలు పట్టుకొన్నారు. శ్రీకృష్ణుడే రత్నంకోసం ప్రసేనుని చంపి వుంటాడని నిశ్చయించుకొన్నారు జన్మాష్టమినాడు పుట్టిన రోజు పండుగ మహోత్సవములోవున్న కృష్ణుని సమీపించి, సత్రాజిత్తు చోరుడని, జారుడని వంచకుడని నిందలు మోపాడు. నిదర్శనాలు చూపిం చాడు. శ్రీకృష్ణుడు ఆ నిందలన్ని నీలాపనిందలనీ తానా రత్నాన్ని వెదకి తెస్తానని అంతవరకు ద్వారకానగరంలో కాలుపెట్టననీ ప్రమాణం చేసి రత్నా న్వేషణానికి బయలుదేరాడు. అడవులలో వెదకుతూవుండగా ఒక చోట ప్రసేనుని దుస్తులు, అతన్ని వధించి, చచ్చి పడివున్న సింహక శేఖరం ఆ ప్రక్కనే జాంబవంతుని అడుగుజాడలు వారికి కనిపించినై. ఆ జాడలు బట్టి శ్రీకృష్ణుడు సపరివారంగా ఒకగుహను చేరుకొని ఒంటరిగా గుహలో

ప్రవేశించాడు. గుహలో ఒక అమాయక బాలిక ఆ శమంతక రత్నాన్ని
 ధరించుకొని కనిపించింది. ఆపిల్ల తండ్రియైన జాంబవంతుణ్ణి యెదిరించి
 యుద్ధంలో జయించి రత్నాన్ని, కన్యారత్నాన్నీ పుచ్చుకొని కృష్ణుడు
 సత్రాజిత్తు ఇంటికి బయలుదేరాడు. ఈ లోగా ఇక్కడ సత్యభామ
 కృష్ణుని కోసం కలలుకంటూ ఉంది. శతధన్యుడు పెళ్ళికోసం తొందర
 పెడుతూ సత్యభామను బెదిరించాడు. సత్యభామ యిష్టంలేని ఈ పెళ్ళికి
 తలవంచలేక ఆత్మహత్యకు సిద్ధమై, మేడమీద నుంచి క్రిందికి దూకింది.
 విమానంలో వస్తున్న కృష్ణుడు హఠాత్తుగా మాయమై ఆమెకు అడ్డుపడి
 రక్షించాడు. మణిని తెచ్చి సత్రాజిత్తుకు అర్పించాడు. అతడు తన తప్పు
 తెలుసుకొని పశ్చాత్తాపపడి తన పాప పరిహారం క్రింద ఆ రత్నాన్ని
 తన కుమార్తెను స్వీకరించి తన్ను చరితార్థుణ్ణి చేయమని బ్రతిమాలు
 కున్నాడు. ఎట్టకేలకు శ్రీకృష్ణుడు సరే అన్నాడు. ఆ మూహూర్తానికే
 పెళ్ళిజరుగుతూ ఉంది. సాత్రాజిత్ శ్రీకృష్ణులకు.

శతధన్యునకు ఈ వార్త చేరింది. అవమానం ఆవేశం పట్టజాలక
 అనుచరులతో సత్రాజిత్తు ఇంటికి వచ్చాడు. సత్రాజిత్తు శతధన్యుడు
 ముంగిటలోనే కలుసుకున్నారు. కత్తులు దూసుకున్నారు. శ్రీకృష్ణుడు
 మూడుముళ్ళు వేసి ముంగిటలోకి వచ్చాడు. ఆ లోపునే శతధన్యుడు సత్రా
 జిత్తును పొడిచి మెడలో ఉన్న శమంతక రత్నాన్ని తీసుకొని అశ్వాన్ని
 అధిరోహించి పారిపోయాడు. శ్రీకృష్ణుడు రధారూఢుడై అతని వెంట
 పడ్డాడు. శతధన్యుణ్ణి చంపి ఆ రత్నాన్ని తీసుకొని సత్యాజాంబవతు
 లతో నారదునితో ద్వారకానగరం ప్రవేశించాడు. రుక్మిణి ఎదురుగా
 వచ్చి స్వాగతం చెప్పింది. ఒంటిగావెళ్ళిన స్వామి వెంట వచ్చిన దేవేరు
 లను నారదుడు రుక్మిణికి పరిచయం చేశాడు. ఆ నాడు వినాయక పూజ
 మరల నందున ఈ నిందలు శ్రమలు కలిగాయనీ, వినాయకుణ్ణి పూజించి,
 ఆయన అనుగ్రహము సంపాదించమని ఉపదేశించాడు. ముగ్గురు దేవేరులు
 శ్రీకృష్ణునితో కలిసి వినాయకుణ్ణి పూజించారు. అప్పటినుంచి అందరూ
 అప్రమత్తులై గణపతి పూజచేసి సుఖపడుతున్నారు.

శుభమ్.

పాటలు - పద్యాలు

*

శ్లోకము:—

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశిశర్కం
చతుర్భుజం

ప్రసన్నవదనంధ్యా యేత్సర్వ
విఘ్నోపశాంతయే

అగజనాన పద్మార్కం గజానన మహర్నిశమ్
అనేకదంతం భక్తానాం ఏకదంతముపాస్మహే

1.

వాతాపి గణపతిం భజే హం
వారణాస్యం వరప్రదం ఓం
భూతాది సంసేవిత చరణం
భూతభౌతిక ప్రపంచ భరణం
వీతరాగిణం వినుత యోగినం
విశ్వకారణం విఘ్న వారణం
పురా కుంభసంభవ మునివరప్రపూజితం
త్రిభువనమధ్యగతం మురారి ప్రముఖాద్యు
పాసితం మూలాధార క్షేత్రస్థితం పరారి
చత్వారి వాగాత్మకం ప్రణవస్వరూప వక్రతుండం
నిరంతరం నిటల చంద్ర ఖండం
నిజవామకర విధృతేక్షు దండం !
కరాంబుజపాశ బీజాపూరం
కలుష విదూరం భూతాకారం
హరాదిగురుగుహతోషిత బింబం
హంసధ్వనిభూషిత హేరంబం !

॥వాతాపి॥

2. ప్రార్థన:—

ఓం గణనాయక వినాయకా
శ్రితజన వాంఛా దాయకా సురనాయకా
ఓం గణనాయక వినాయకా జై జై జై జై

పద్యం:— తొండము నేకదంతమును
 తోరపు బొజ్జయు వామహస్తమున్
 మెండుగ మ్రోయుగజ్జలును
 మెల్లనిచూడ్కుల మందహాసమున్
 కొండొక గుజ్జరూపమున
 కోరిన విద్యల కెల్ల నొజ్జవై
 యుండెడి పార్వతీ తనయ
 ఓయిగణాధిప నీకుమ్రుక్కెదన్.

3. పార్వతి వాట:—

శైల సుతా హృదయేశా - సాంబశివా పరమేశా
 చంద్ర కళాధర ఈశా - దేహిముదం జగదీశా
 మధురహాసా మృదువిలాసా - వినత వాగీశా
 యోగిరాజ పరిపాలా - నాగరాజ గళ హారా

||శైల||

||శైల||

||శైల||

4. శివకన్యలు - నలుగువాట:—

నలుగిడరే నలుగిడరే నలుగిడరారే
 చెలువుగ ఓ గౌరికిపుడు నలుగిడరారే
 పసిడిపూలపీటా శివు - నిల్లాలికి వేయరే
 జతజేసీ కస్తూరీ - జవ్వజీ పూయరే
 పనుపు గలిపి చందనమూ - నెమ్మేనా రాయరే
 మనసులోని వగదీరా - పన్నీరూ చల్లరే
 చిన్నారీ కన్నులలో - వెన్నెలలూ కాయగా
 చెలియమోము గని శివుడే - చిందేసీడాయగా

||నలు||

||నలు||

||నలు||

5. కైలాసంలో నృత్యగీతము:—

రాజా ప్రేమా జూపరా - నా పూజలా చేకోరా
 విఘ్నరాజా ప్రేమాజూపరా - నాపూజలా చేకోరా దేవ
 మదిని నీ పదములే నిలిపినార - నీపదాలెపాడి నినుకొలిచెదనురా
 సురవరనుత శుభచరితా - నిరుపమ ప్రభావకలితా
 దయాభరిత గణాధీశ
 నతజన శుభకర గుణసదన గజవదన

||రా||

6. రుక్మిణి కృష్ణస్తుతి:—

నిను నెర నమ్మితిరా మోహనకృష్ణ
దేవా ! ప్రేమావతానా ! ||నిను||

కాళియనాగుని గర్వమునణచి

తాండవమాడిన యదుబాలా

గోవర్ధనగిరి గోటిని నిలిపి

గోవుల గాచిన గోపాలా

ముల్లోకములా ముగ్ధుల చేసిన

మోహన మురళీలోలా ||నిను||

నీపద చింతన మీరిన మంత్రము

నీపద సేవకు మించిన పూజా - నీ సరితూగే దై వమెలేదు

మోహన మురళీలోలా

||నిను||

7. నా ర దు డు పా లు:—

హరే నారాయణా - త్రిభువనపాలన కళాపారీణ ||హరే||

బృందావన సుమకుంజ విహారి - మందరధారి హరే మురారి

వైరి విదారి వినతశుభకారి - నారదహృదయ విహారిశౌరి ||హరే||

స త్రా జి త్ - శ్లో కం:—

అరుణాయ శరణ్యాయ కరుణారస సింధవే

అసమాన బలాయార్త రక్షకాయ నమో నమః

ఆదిత్యాయ ఆదిభూతాయ - అఖిలాగమ వేదినే

ఆచ్యుతాయ అఖిలజ్ఞాయ - అనంతాయ నమోనమః

8. నా ర దు ని పా లు:—

హరే నారాయణా - త్రిభువనపాలన కళా పారీణ ||హరే||

జలధరశ్యామా సుందరనామా - సాగరధామ రమాసకామా

తులసీదామ కలితగళ సీమా - పూరిత నతజన మానసకామా ||హరే||

9. సత్యభామ - చెలికత్తె:—

కల్కినే కృష్ణుడనే
 పల్కవేమె భామా నాతో
 అల్కజేసి మారుడలరు
 ముల్కివేసి గాసీజేసె ||క||
 సరసకు చేరమనీ
 మరిమరి కోరుకొనీ
 కూరిమితో చేరరాగ
 మారుమొగాలేలే భామా ||క||

కందార్ధము:— జగముల తారా చంద్రుల

సిగపయి ధరియించు ఆదిశేషుని పరువున్
 నగియెడు నీజడ (అహా)
 మగువా నీప్రేమ లీలా మరువగ జాలా మనసౌనుచాలా
 బాల నామనసేలు వలపుల - చెలువమీవే చెలివినీవే
 తాళజాలనె ఈ విరాళి - తలచవే నాపైన జాలి
 చెలియిప్పుడైనా - తెలుపునీయాన
 నిలిపి తలపైనా - సలిపెదనుజాణా
 సమద గజయానా నీపాదమాన
 ఓసత్యభామా ! ఏలితి ననుమా నన్నేలితివనుమా !!

నా రక్షకుని పద్యము:—

నీ|| జగదేక రంభయే యగుగాక మగువకు
 అణకువే మాయని అందమమ్మ
 చదువులలోన శారదయైన చెలువకు
 కీలమే సంస్కృతి చిహ్నమమ్మ
 అల కుబేరునిపుత్రియైనను రమణికి
 పతిసేవయే మహాభాగ్యమమ్మ

దేవాది దేవుని దేవియైనను స్త్రీకి
త్యాగమే తారక యోగమమ్మ

భక్తి వినయ వివేక సంపత్తి త్యాగ
శక్తిగల అన్న మిన్నయే జగములోన
మగని రజించి ప్రేమసామ్రాజ్యసీమ
యేతనో సత్యభామ !

భామాలలామ !

10. నా ర దు ని పాట:—

యశోదానందనా - త్రిభువనపాలన కళాపారీణ ||యశో||
కాళియఫణిమణి రంజితపాదా - తాండవనాట్యకళావినోదా
మురళీగాన సుధారసలోలా - గోకులబాల దయాలవాలా ||యశో||

నా ర దు ని ప ద్య ము:—

ఉ|| ఆనళినాక్షి అందముల కందము దిద్దెడిబోటి, విద్యలన్
వాణికి దీటుగా నిలచి పంతములాడెడుమేటి నీపద
ధ్యానములోన దేవతలకై నను పోటి, జగత్రయంబునన్
గానము సత్యభామ కెనగాదగు భామను నందనందనా !

11. స త్య భా మ:—

గీ|| మనసుకానుక చేసిన మగువనేర
పిలుపు మన్నింతువని విని వలచినార
నీదు కనికరమే కోరి నిలచినార
మారసుకుమార నందకుమార ! రార !

పాట:—కన్నులలో మెరసే ఓనల్లనయ్యా
కన్నెమదీ ఎన్నటికీ చల్లనయేనయ్యా
చక్కని నీమక్కువలో చిక్కితినయ్యా
చిక్కితిరా ! సొక్కితిరా ! చక్కనయ్యా
అలపుదీర వలపుమీర దరీజేరరావయ్యా

||క||

కొనవయ్యా నామననూ పిల్లనగోపీ
నించవయా నీమోపీ కమ్మనితాపీ
వగదీరా ఒకసారీ
మురళీమోయించవయా

॥క॥

12. స త్రా జి త్ పా ట:—

దినకరా శుభకరా దేవా
దీనాధారా తిమిర సంహార

॥దినకరా॥

పతిత పావనా మంగళదాతా
పాప సంతాప లోకహితా
బ్రహ్మవిష్ణు పరమేశ్వరరూపా
వివిధవేద విజ్ఞాన నిధానా
వినతలోక పరిపాలక భాస్కర

॥దినకరా॥

స త్రా జి త్ శ్లో కం:—

ప్రాతఃకాలే భవేత్ బ్రహ్మ - మధ్యాహ్నాతు మహేశ్వరః
సంధ్యాకాలే మహావిష్ణుః - త్రిమూర్తిస్తు దివాకరః
జయాయ జయభద్రాయ - హర్యశ్వాయ నమోనమః
నమోనమ స్సహస్రాంశో - ఆదిత్యాయ నమోనమః

13. స త్య భా మ పా ట:—

ఆలించరా మొరాలించరా - లాలించి నను పరిపాలించరా ॥ఆ॥
నీరూపె నామది నిలచేనురా - ఈబాల నీపాలి సామేనురా
నీపాదములనే నమ్మేనురా
గోపాలదేవా ! కాపాడరావ ప్రభో
ననుగన్న తండ్రే దయమానెనూ - నీ
పగవాని కీయగ తలపూనెనూ - నన్నేలుభారము నీదేనురా
గోపాలదేవా ! కాపాడరావ ప్రభో ॥ఆ॥

14. గోపికల నృత్యగానము:—

సలలితమురళీ గీతమేహరిసంగీతమే॥స॥

కనగ కనగ కడు మురుపు గొలుపు చిరునగవుల

సాగసుల నందకిశోరుని ॥స॥

నంద యశోదానందనా ఆశ్రిత చందనా రారా

ఇందిరా హృదయమందిరా

త్రిభువన సుందరా కనరారా

గోపాంగనా యావన భాగ్యరాశీ

ప్రేమరాశీ కావగరారా

గోపాల బాలా తాండవలోలా - నేడూ మాతపనూ మా జీవితాశా
చేకూరే మముకూడి ఆడిపాడరారా ॥గో॥

బృందావన వీధులా శృంగారరేఖా - యమునాతీరములా ఆనందశోభా
గోపీభావములా నీదివ్యలీలా - చిందేరా మనసారా చిందువేయరా ॥గో॥

15. జాంబవతిపాట:—

వేసేను నామదీ చిందులూ జగము - చేసేను కళ్ళకూ విందులు ॥వే॥

ఒడలూ ఝల్లుమనే కిలా కిలా నవ్వులా

మనసూ చల్లబడే జిలీబిలీపాటలా

హాయిగా తీయగా నన్ను పిలుతురెవ్వరో ॥వే॥

కనవే ఆ మెరుపు - వినవే ఆ పిలుపు

నిజమే నంటారా - కాదు కలే నంటారా

నా వలె మీరుంటే కనీవినే వారలే

దేనికో తెలియనీ వింత పులకరింతలా ॥వే॥

16. చిన్న పిల్లల నృత్య గానము:-

గోపికలు:— చిన్నికృష్ణమ్మ చేసిన వింతలు

మునిరాజులకే గిలిగింతలు ॥చి॥

మనరేపల్లె కన్నులు చల్లగా-నంద గోపెమ్మకూ మదిరంజిల్లగా ॥చి॥

సాగసులు దోచే మగసిరివాడే

లగువూ బిగువుల గడసరి వాడే

కృష్ణ:— ఆటల నలసితి దాహమునిమ్మా

గోపి:— అమ్మే సొమ్మిది అడగకు పొమ్మా

కృష్ణ:— వెలగొను చెలి

గోపి:— పరుల సరుకిది

కృష్ణ:— సరిసరి గడుసరి పడుచు వెపద వె

గోపి:— మనసులు దోచే మగసిరివాడే

॥ చిన్ని కృష్ణమ్మ ॥

లగువూ బిగువుల ఎరిగినవాడే

గోపి:— చిగురూ కొమ్మా పైనా తొగరూపూవదిగో

సాగనూ పూపూవంచి జుంటితేనే జుట్టుదమా

అత్త:— రంతులు నీగంతు లింక చాలురా

దుత్తలోన వెన్నదిన్న దొంగతెవరురా

కృష్ణ:— ఏమో !

అత్త:— ఆ ! రెక్కలాచ్చి గాలిలోన ఎగిరిపోయేనా

అడగర ఏతోత్తు కాన మెక్కి మాయజేసెనో

గోపా:— దుత్తలోన వెన్నపూస ఏమిటాయేనే-చెప్పు

గోపి:— వెన్నేమో గిన్నేమో ఎన్నడయిన ఎరుగుదునా నాకు వాదులా

అన్నెముగానీ పున్నెముగానీ

ఎరుగనిదానా మావయా - నే

నను ఆరడి సేయకు మావయా

అత్త:— ఆ ! - చిన్నదాన్ని అడగరా

గోపా:— దుత్తలోన వెన్నదిన్న దొంగతెవ్వరే

గోపి:— అమ్మ పలుకు నిజమనుకుని - నమ్ముకున్న ఆలిపైన ధాముధాములా

ఉరుకులుచాలు పరుగులుచాలు

ఎరుగను చాటు మేతలు నే - చాటు తిండితినేదీ మీఅమ్మే

అత్త:— ఏమన్నావే నీ జిమ్మడిపోనూ

నిలబడి చూసేవురా గయ్యాళీ - నోరునుమూయించరా నిన్నేరా

గోపికలు:—ముసలమ్మ నీపని దయతలచుకొలది
రేగేవు నీవూ రేక్కంపలా - చెడ
వాగేవు నీవూ ఛీ ఛీ పో పో

అత్త:— పళ్లురాలేను పలుగాకి మాటాడకే

గోపి:— వళ్లు జాగ ర్త అత్తమ్మ రాముందుకు

గోపా:—వలదికయుద్ధం ముసలమ్మ పలుకబద్ధం
కనిపెడదాం పనిపెడదాం కన్నుకునుకుదాం
పదండి పదండి పదండి

గోపికలు:—ఓపగ లేమిక యశోదమ్మా - మే
పాలావెన్న కనుల బడనీడు

పడచుల గన్నా పయిట విడబోడుపోడు - మెటకో నీ కొడుకు దుడుకులకు

యశోద:— ఇరుగూ పొరుగూ పరువు కనవాయె

నలుగురి లోపల నవ్వులాయె ఇలు

కదలగ నీయను రారా కృష్ణా నిను

గంధర్వ:— మురళి నినదలోలం ముగ్ధమాయూరచూడం

దళిత దనుజజాలం ధన్య సౌజన్యలీలమ్

పరహిత నవహేలం పద్మసద్మానుకూలం

నవజలధరనీలం నౌమిగోపాలబాలమ్

జయ జయ జయహో దేవా - త్రిభువన మంగళనామధేయా॥జ॥

17. నే ప ధ్య గీ త ము;—

జగన్నాథుకే పరిశోధనా - యదూత్తమునకే అపవాదా

తరలేవా కఠోర శపథానా - మనేదెలా నీవిరహానా

యశోదాకిశోరా ప్రభోమాధవా - చనేవా వనాలా చరియించగా

అయోధ్యాధినేతా మహిజాతతో - ఆరణ్యాలకేగే స్వధర్మానికై

అపవాదుబాపా ఆదేతీరునా - అసత్యానికోడి హరిశ్చంద్రుడూ

సతీసుతులనమ్మె నడివీధిలో - అపవాదుబాప ఆదేతీరునా ॥య॥

రు క్తి ని ప ద్యం;—

సీ॥ త్రిభువనమాత గౌరీదేవి సంకల్ప

మహిమ జనించిన మంగళాంగ

కైలాస నాథుని కరుణాబలమ్మున
అమరుడనైన మహాశుభావ
ఆదిదంపతుల దివ్యాంక పీఠమ్మున
కొలువొనరించు ముద్దులకుమార
ముక్కోటి దేవతల్ మ్రొక్కి సుతింపగా
విజయమ్ములొన గూర్చు విఘ్నరాజ

నీ ప్రభావమ్ము నెరుగని నెలతనయ్య
నేరమెంచక నన్ను మన్నించవయ్య
ఆదరము మీర నా స్వామి యత్నములకు
జయము సమకూర్చుమా ! గిరిజాకుమార!

18. స త్య భా మ పా ట; —

తనువూగే నా మనసూగే - సునుతొలకరి మెరపుల తలపులతో ||తను||
మొలకనవ్వా ఒలకపోసీ - చిలిపి మాధవుడూ
పలుక నేరని నా మెడ వేసే - వలపుల పూవులమాలా ||తను||
సొగసులూరే వ్రజవిహారి - వగలు మీరగనూ
ఓర చూపుల వను గవసాగే - నామెయి పులకలు రేగే ||తను||

వ సి ఘ్న డు:—

నీ|| రఘుకులేశ్వరులు మారామచంద్రుడు దివా
కరవంశమణియని పరవశింప
సురకిన్నరులు మహర్షులు రావణధ్వంసి
ఆపన్నరక్షకుడని సుతింప
హనుమదాదికపీంద్రు లాదినారాయణు
నవతారమని సేవలాచరింప
ధారుణీశ్వరులు ఆదర్శస్రమాట్టని
కొలిచి, నీతిడుగుజాడల చరింప
నెలకు మూడువానలుపడి నేల రెండు
కొల్లపండగ నింటింట కలిమినిండ
ధరణి ధర్మంబు నాల్గుపాదముల నడువ
రాజ్యమేలుమా గుణసాంద్ర రామచంద్ర

మా రాజ్యపు
చిత్రాలు

శ్రీ లక్ష్మీ నారాయణ
పల్లిసంబరాలు

అశ్వరాజ్ ప్రొడక్షన్స్ నిర్మాత.. కె. గోపాలరావు